

РЕШЕНИЕ

№ 1045

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3820** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертрииб“ ГМБХ-Германия, представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г. Г. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № РТД 3000-697/31.03.2022/32-106017, издадено от директора на ТД „Митница Пловдив“ в Агенция „Митници“.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според жалбоподателя, пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Тази цена е договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза /МКС/. Твърди се, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Изложени са аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертрииб“ ГМБХ и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Жалбоподателят продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки

множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. Сочи се още, че дори и митническата стойност да бъде определена на база продажна цена, по която жалбоподателят е продал внесените стоки на крайния клиент по смисъла на чл. 74, § 2, б. „в“ от МКС, то митните сборове няма да бъдат различни. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира адвокатско възнаграждение.

По делото са представени писмени бележки, в които се прави позоваване и на решението на СЕС по дело С-770/2021 г.

Ответникът - директора на ТД „Митница Пловдив“ в Агенция „Митници“ – в съдебно заседание се представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

Административен съд София-град, I отделение, 3 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттрииб“ ГМБХ, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 29.11.2020 г. „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттрииб“ ГМБХ е регистрирало в МБ Свиленград митническа декларация MRN 20BG003010021374R1, с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Турция, в това число стока № 1/6 – пресни домати тип кръгъл червен с декларирана митническа стойност 11 320,24 лв., преизчислена в Евро на 100 кг на 91,35 € за килограм.

Определената от Европейската Комисия за датата 29.11.2020 година стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход от Турция, е 44,9 €/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от СВС, се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпеченията са внесени от дружеството в пълен размер.

На 30.11.2020 г. дружеството-жалбоподател е уведомено, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 29.12.2020 г. „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттрииб“ ГМБХ е представило доказателства за това, на каква цена е била продадена процесната стока - 100 €/100 кг.

На 03.02.2021 г. са представени допълнителни доказателства от жалбоподателя чрез пълномощника му „Ренус България“ ООД – СД по ЗДДС за данъчни периоди м. 11-м.12.2020 г., ведно с дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от СД по ЗДДС; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за същия данъчен период.

След проверка на представените доказателства, митническите органи са приели, че по отношение на стока № 1/6 е налице по-висока себестойност преди продажбата, поради

което продажната цена е по-ниска от цената на придобиване.

Издадено е Решение № РТД 3000-697/31.03.2022/32-106017 от директора на ТД „Митница Пловдив“ в Агенция „Митници“. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, с оспореното решение, на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 3 692,80 лв. и са определени допълнителни публични задължения, както следва: мито от 3 692,80 и ДДС от 2 162,41 лв., заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

Административен съд София-град, I отделение, 3 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертрииб“ ГМБХ съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока тази, на която тя е придобита, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

По делото не е формиран спор по фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вносът на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, параграф 1, втора алинея от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема

делегиран актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят "ОГЛ - Фууд трейд Лебенсмителфертриб" ГмбХ е избрал да определи митническата стойност на внесените партиди въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно ясния текст на член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната

договорна стойност при вноса на пресни тиквички и с произход от Турция.

По силата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл. 144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индикации, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В случая не е спорно, че декларираната митническа стойност на домати е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса, внесена партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз, както и, вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. За доказване на декларираната митническа стойност вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки, фактура за последваща продажба на стоката, копие от е-посма до продавача за извършени плащания и доказателства за извършено плащане. Безспорно износителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесена партида. Липсват каквито и да е документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. На следващо място трайните търговски отношения на вносителя и клиентите му, при които печалбата се постига в дългосрочен план, не представляват обстоятелство, потвърждаващо достоверността на декларираната договорна стойност. Съгласно чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент декларираната договорна стойност относима към стойност при внос към момента на съставяне на декларацията. Затова и гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, обезпечава вноса по конкретната МД.

Относно разликата с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при вноса приета като основание за съмнение у митническия орган в достоверността на декларираната стойност, съдът намира следното: Този довод се основава на т. 90 от решение по дело С-770/21 СЕС и цитираното в него решение по дело С-291/15. Позицията на Съда по тези дела е, че разликата с повече от 50% между декларираната стойност на партидата внесени стоки и СВС „...е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност...“. Този извод не изключва наличието на основания за съмнения и при по-малки разлики на декларираната и СВС в хипотезата на продажба на загуба, стига декларираната митническа стойност на продуктите да е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Съобразно т. 93 от решението на Съда по дело С-770/21 именно посоченото отклонение пораждащ тежестта на вносителя да докаже, че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

При тези факти и с оглед постановеното решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят OGL - Food не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като

предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съобразно изхода на спора и своевременно заявеното искане на касатора следва да се присъдят претендираните разноски за юрисконсулт в размер на 100 лева, съобразно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, I отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттрииб“ ГМБХ срещу Решение № РТД 3000-697/31.03.2022/32-106017, издадено от директора на ТД „Митница Пловдив“ в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттрииб“ ГМБХ с данъчен номер в България [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: